

2. Хитрото лисиче

На връхъ Стара-планина, въ една дупка въ камънацитѣ, живѣла една лисица съ своето малко лисиче. Хубаво си живѣли ^{малкото} двамката. Всѣка нощъ старата лисица слизала долу въ селото и донасяла на малкото по една крехка кокошчица. Растѣло малкото лисиче за радостъ на майка си, и ^{мд} денемъ си сладко спѣло на топло въ дупката, а нощемъ подскачало по поляната и чакало да се завърне майка му. Като порастнало, единъ день старата лисица решила да го изпита, дали е станало хитро. Излѣзла тя изъ дупката, качила се на единъ камѣкъ, изправила се на заднитѣ си крака, а преднитѣ проточила напредъ, ужъ че се грѣе.

— Какво правишъ, мамо, [?] попитало я малкото.

— Виждашъ ли, рекла, хее... тамъ ^{мд} ~~на~~ ~~в~~ ~~Срѣдна-гора~~ ~~де~~ ~~гдѣ~~ ~~скѣря~~ ~~тъхнитѣ~~ ~~религиозни~~ чувства.“

Защо кучетата ядатъ трева. Мнозина мислятъ, че кучетата ядатъ трѣва само за промѣна на храната. Това не е истина: тѣ ядатъ трева, за да могатъ да повръщатъ.

Но не сж само кучетата, за които трѣвата е една потребностъ. И други месоядни животни ядатъ трева, напр. коткитѣ. Всѣки пжтъ, когато кучето яде трева, то я повръща заедно съ всичко, което се намира въ стомаха му. Съ една дума, тревата му служи като очистително.

Кучето по-обича буйната, тѣсна и съ назжбени краища трева. Следъ поглъщането ѝ въ гърлото и въ стомаха на животното става гжделичкане; и това предизвиква повръщането. Забелязано е, че повръщането идва веднага следъ поглъщане на тревата. Когато кучетата не могатъ да намѣрятъ нуждната трева, тѣ търсятъ облекчение, като гълтатъ сѣно или талашъ.